

امام حسین (ع) و تربیت فرزند

احترام به انتخاب جوان در امر ازدواج...

* احترام به انتخاب جوان در امر ازدواج

جوانان به سبب کمی تجربه به استفاده از تجارب و نصایح والدین نیازمندند، اما آنان دیگر دوران کودکی و نوجوانی را پشت سرگذاشته و به حدی از رشد رسیده اند که خود حق انتخاب داشته، برای خود تصمیم بگیرند. از این رو، شایسته است والدین در دوران کودکی و نوجوانی زمینه استقلال و قدرت تصمیم گیری آنها را فراهم آورده، آنان را چنان تربیت کنند که سمت انتخابهای معقول و

تصمیم هایی منطقی پیش روند و مصالح واقعیشان را بر منافع آنی و زودگذر ترجیح دهند. اگر فرزندان به این حد از رشد و استقلال رسیدند، باید به آنان اعتماد کرد و به تصمیمها و انتخابهایشان احترام نهاد. جوان در طول زندگی با انتخابهای گوناگون رو به روست و یکی از مهمترین آنها گزینش همسر است. در این مسئله، چنانچه فرزند از قدرت انتخاب صحیح و معقول برخوردار است، باید به وی حق انتخاب داد و از ازدواجهای تحمیلی پرهیز کرد. حسن، فرزند امام حسن مجتبی (ع) یکی از دختران

امام حسین (ع) را خواستگاری کرد. امام حسین (ع) به او فرمود:

((اختر یا بنی اجتهما الیک.))

فرزندم! هر کدام را بیشتر دوست داری انتخاب کن.

فرزند امام مجتبی (ع) شرم کرد و جوابی نداد.

آنگاه امام حسین (ع) فرمود: من دخترم فاطمه را برایت انتخاب کرده ام؛ زیرا او به مادرم فاطمه

دختر رسول خدا (ص) شبیه تر است.))

ملاحظه می شود با این که فرزند امام مجتبی (ع) به احترام عمو و دخترانش به طور مشخص از دختر خاصی خواستگاری نکرد و امر را به عمومیش وانهاد؛ امام حسین (ع) به انتخاب و علاقه فرزند برادرش اهمیت داد و از او خواست خودش آن را که بیشتر دوست دارد به همسری برگزیند.

* تربیت عملی

بی تردید مؤثرترین عامل در تربیت اخلاقی و دینی فرزندان رفتارهای درست والدین است. پرواضح است که زبان رفتار از زبان گفتار بسی نافذتر است و در عمل آثاری نهفته است که هرگز از گفتار برنمی آید. کودک و نوجوانی که پیوسته شاهد اعمال نیک والدین است، بطور غیر مستقیم سرمشق می گیرد و به انجام کارهای نیک تشویق می گردد.

در سیره تربیتی ائمه اطهار (علیهم السلام) تربیت با رفتار و عمل بارزترین بعد تربیت است. فرزندان ائمه (علیهم السلام) با دیدن رفتار آنان سرمشق گرفته، عمل می کردند. شعیب بن عبدالرحمن خزائی می گوید: هنگامی که امام حسین (ع) در کربلا به شهادت رسید بردوشش نشانه ای وجود داشت. از امام سجاد (ع) درباره آن پرسیدند،

امام سجاد (ع) بسیار گریست و فرمود: ((این، اثر بارهای غذایی است که پدرم بردوشش حمل می کرد و به

خانه های تهیدستان می برد.))

آری، امام سجاد (ع) پیوسته این رفتار را از پدرش مشاهده کرد و سرمشق گرفت و عمل کرد. بدین سبب، امام باقر (ع) فرمود:

((پدرم) علی بن الحسین علیه السلام شبها کیسه نان بردوش حمل می کرد و (به مستمندان) صدقه می داد.))